

На основу члана V 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука број 01,02-05-2-1079/12 од 16. новембра 2012. године), Предсједништво Босне и Херцеговине на 30. редовној сједници, одржаној 12. децембра 2012. године, донијело је

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ ЛИСАБОНСКОГ СПОРАЗУМА О ЗАШТИТИ ОЗНАКА ПОРИЈЕКЛА И ЊИХОВОМ МЕЂУНАРОДНОМ РЕГИСТРОВАЊУ ОД 31. ОКТОБРА 1958. ГОДИНЕ, ИЗМИЈЕЊЕНОГ У ШТОКХОЛМУ 14. ЈУЛА 1967. ГОДИНЕ И С АМАНДМАНИМА ОД 28. СЕПТЕМБРА 1979. ГОДИНЕ

Члан 1.

Ратификује се Лисабонски споразум о заштити ознака поријекла и њиховом међународном регистровању од 31. октобра 1958. године, измијењен у Штокхолму 14. јула 1967. године и с амандманима од 28. септембра 1979. године, отворен за потписивање у Штокхолму до 13. јануара 1968. године, у једном примјерку на француском језику, депонован код Владе Шведске.

Члан 2.

Текст Лисабонског споразума у преводу гласи:

ЛИСАБОНСКИ СПОРАЗУМ

О ЗАШТИТИ ОЗНАКА ПОРИЈЕКЛА И ЊИХОВОМ МЕЂУНАРОДНОМ РЕГИСТРОВАЊУ ОД 31. ОКТОБРА 1958. ГОДИНЕ, ИЗМИЈЕЊЕН У ШТОКХОЛМУ 14. ЈУЛА 1967. ГОДИНЕ И СА АМАНДМАНИМА ОД 28. СЕПТЕМБРА 1979. ГОДИНЕ

Члан 1.

(1) Земље на које се овај аранжман примењује конституишу Посебну унију у оквиру Уније за заштиту индустријске својине.

(2) Оне преузимају на себе да на својој територији, у складу са условима овог аранжмана, штите ознаке поријекла производа других земаља Посебне уније, признате и заштићене као такве у земљи поријекла и регистроване код Међународног бироа за интелектуалну својину (у даљем тексту: Међународни биро или Биро) поменутог у Конвенцији о оснивању Свјетске организације за интелектуалну својину (у даљем тексту: Организација).

Члан 2.

(1) У овом аранжману, ознака поријекла значи географско име земље, региона или локалитета, које служи да се означи производ који оданде потиче, и чији су квалитет и карактеристике искључиво или битно проузроковани географском околином, укључујући природне и људске факторе.

(2) Земља поријекла је земља чије име, или земља у којој се налази регион или локалитет чије име, сачињава ознаку поријекла која је производу дала његову репутацију.

Члан 3.

Заштита се обезбјеђује против било какве узурпације или имитације, чак и ако је назначено истинито поријекло производа, или ако је ознака кориштена у преведеној форми, или праћена терминима као што су: "врста", "тип", "начин", "имитација" или слично.

Члан 4.

Одредбе овог аранжмана ни на који начин не искључују заштиту ознакама поријекла у свакој земљи Посебне уније већ признату у складу са другим међународним инструментима, као што су Паришка конвенција о заштити интелектуалне својине од 20. марта 1883. године, и њене накнадне измјене, Мадридски аранжман о сузбијању лажних и преварних ознака поријекла производа од 14. априла 1891. године, и његове накнадне измјене, или у складу са националним законодавством или судским одлукама.

Члан 5.

(1) Регистрација ознака поријекла биће извршена код Међународног бироа, на захтјев Завода земаља Посебне уније, у име сваког физичког или правног лица, јавног или приватног, које, у складу са својим националним законодавством, има право да користи такву ознаку.

(2) Међународни биро ће, без оклијевања, да обавијести заводе разних земаља Посебне уније о таквим регистрацијама, и објавиће их у периодичном зборнику.

(3) Завод сваке земље може изјавити да не може да осигура заштиту ознаке поријекла о чијој је регистрацији обавијештен, али само ако достави изјаву Међународном бироу, заједно са назначењем разлога за то, у року од годину дана од примања обавјештења о регистрацији, и под условом да таква изјава није штетна, у земљи на коју се односи. За друге облике заштите ознака које је њихов власник овлашћен да захтијева на основу члана 4. поменутог горе.

(4) Таквој изјави, након истека рока од годину дана предвиђеног у претходном ставу, не могу да приговоре заводи земаља Уније.

(5) Међународни биро ће у најкраћем могућем року да обавијести Завод земље поријекла о свакој изјави учињеној под условима из става (3) од стране Завода друге земље. Заинтересована страна када је обавијештена од свог националног Завода о изјави учињеној од стране друге земље, у тој другој земљи може да користи сва судска и административна правна средства која припадају држављанима те земље.

(6) Ако је ознака којој је призната заштита у датој земљи сагласно обавјештењу о њеној међународној регистрацији, већ била кориштена од стране трећих лица у тој земљи од датума ранијег од таквог обавјештења, надлежни Завод те земље имаће право да одобри таквим трећим лицима рок који не смије бити дужи од двије године да прекину такву употребу, под условом да обавијести о томе Међународни биро у периоду од три мјесеца након истека рока од једне године предвиђеног у горе поменутом ставу (3).

Члан 6.

Ознака којој је призната заштита у једној од земаља Посебне уније сагласно поступку из члана 5, не може, у тој земљи, бити сматрана да је постала генерична, све док је заштићена као ознака поријекла у земљи поријекла.

Члан 7.

(1) Регистрација извршена код Међународног бироа сагласно члану 5. осигурава, без обнављања, заштиту за цио период наведен у претходном члану.

(2) За регистрацију сваке ознаке поријекла плаћа се једна такса.

Члан 8.

Правне радње које су неопходне за осигурање заштите ознака поријекла могу бити предузете у свакој од земаља Посебне уније према одредбама националног законодавства:

1. на тражење надлежног завода или на захтев јавног тужиоца;
2. од сваке заинтересоване стране, било то физичко или правно лице, јавно или приватно.

Члан 9.

(1)(а) Посебна унија има Скупштину која се састоји од оних земаља које су ратификовале или приступиле овом акту.

(б) Влада сваке земље биће заступљена једним делегатом, коме могу помагати замјеници, савјетници и експерти.

(ц) Трошкове сваке делегације сносиће влада која ју је именовала.

(2)(а) Скупштина ће:

(I) се бавити свим питањима која се односе на одржавање и развој Посебне уније и на примјену овог аранжмана;

(II) давати директиве Међународном бироу које се односе на припрему конференција за ревизију, уз дужну пажњу, узимајући у обзир све примједбе оних земаља Посебне уније које нису ратификовале овај акт, или му нису приступиле;

(III) мијењати Правилник, укључујући одређивање износа таксе поменуте у члану 7(2) и других такси које се односе на међународну регистрацију;

(IV) прегледати и одобравати извјештаје и активности генералног директора Организације (у даљем тексту: генерални директор) који се односе на Посебну унију, и давати му сва неопходна упутства која се односе на питања у надлежности Посебне уније;

(V) утврђивати програм и усвајати двогодишњи буџет Посебне уније, и одобравати његов коначни обрачун;

(VI) усвајати финансијски правилник Посебне уније;

(VII) образовати комитете експерата и радне групе за које се сматра да су неопходни за остваривање циљева Посебне уније;

(VIII) одлучивати које ће земље чланице Посебне уније и које ће међувладине и међународне невладине организације моћи присуствовати њеним састанцима као посматрачи;

(IX) усвајати амандмане на чл. 9. до 12;

(X) предузимати сваку другу одговарајућу акцију усмјерену на потпомагање циљева Посебне уније;

(XI) обављати сваку другу дужност коју обухвата овај аранжман.

(б) У односу на питања која су од интереса и за друге уније којима администрира Организација, Скупштина ће своје одлуке доносити након што саслуша мишљење Координационог комитета Организације.

(3)(а) Свака земља чланица Скупштине има један глас.

- (б) Једна половина земаља чланица Скупштине чини кворум,
- (ц) Без обзира на одредбе тачке (б) ако је на неком засједању број заступљених земаља мањи од половине, али једнак или већи од једне трећине земаља чланица Скупштине, Скупштина може да доноси одлуке, али са изузетком одлука које се односе на њену властиту процедуру, све такве одлуке ће постати извршне само ако су испуњени ниже наведени услови, Међународни биро ће доставити наведене одлуке земљама чланицама Скупштине које нису биле заступљене и позвати их да писменим путем изразе свој глас или уздржавање, у року од три мјесеца од дана достављања. Ако, по истеку овог рока, број земаља које су тако изразиле свој глас или уздржавање достигне број земаља који је недостајао да би се постигао кворум на самом засједању, такве одлуке ће постати извршне под условом да се у исто вријеме одржи захтијевана већина.
- (д) Осим за одредбе члана 12(2), одлуке Скупштине се доносе двотрећинском већином изражених гласова.
- (е) Уздржавање се неће рачунати као глас.
- (ф) Делегат може заступати и гласати само у име једне земље.
- (г) Земље Посебне уније које нису чланице Скупштине имају приступ засједањима као посматрачи.

(4)(а) Скупштина се састаје на редовно засједање једном у сваке двије године на позив генералног директора, осим у изузетним околностима у исто вријеме и на истом мјесту као Генерална скупштина Организације.

- (б) Скупштина се састаје на ванредно засједање на позив генералног директора, на захтјев једне четвртине земаља чланица Скупштине.
- (ц) Генерални директор припрема дневни ред сваког засједања.

(5) Скупштина усваја свој пословник.

Члан 10.

(1)(а) Међународно регистровање и послове у вези са њим као и све друге административне послове Посебне уније, обавља Међународни биро.

- (б) Међународни биро нарочито припрема састанке и обавља послове Секретаријата Скупштине и комитета експерата и радних група које Скупштина може да установи.
- (ц) Генерални директор је највиши функционер Посебне уније и он је представља.

(2) Генерални директор и сваки запослени које он одреди учествују, без права гласа, на свим засједањима Скупштине и комитета експерата, или радних група које Скупштина може образовати. Генерални директор, или запослени којег он одреди, је по службеној дужности секретар тих тијела.

(3)(а) Међународни биро, у складу са упутствима Скупштине, припрема конференције за ревизију одредаба аранжмана, осим чл. 9. до 12.

(б) Међународни биро се може консултовати са међувладиним и међународним невладиним организацијама у вези са припремама конференција за ревизију.
(ц) Генерални директор и лица која он одреди учествују, без права гласа, у дискусијама на тим конференцијама.

(4) Међународни биро обавља и све друге дужности које су му повјерене.

Члан 11.

(1)(а) Посебна унија има буџет.

(б) Буџет Посебне уније обухвата сопствене приходе и трошкове Посебне уније, њен допринос буџету заједничких трошкова унија, као и у случају потребе, износ стављен на располагање буџету Конференције Организације.
(ц) Као заједнички издаци унија сматрају се издаци који не припадају искључиво Посебној унији, већ такође једној или више других унија којима управља Организација. Учешће Посебне уније у овим заједничким издацима сразмјерно је користи коју ови издаци за њу представљају.

(2) Приликом доношења буџета Посебне уније води се рачуна о потребама сарадње са буџетима других унија којима управља Организација.

(3) Буџет Посебне уније финансира се из слjedeћих извора:

(I) такса за међународну регистрацију наплаћених по члану 7. (2) и такса и износа који се дугују за услуге које пружа Међународни биро у име Посебне уније;
(II) прихода од продаје публикација Међународног бироа које се односе на Посебну унију и права која потичу од тих публикација;
(III) поклона; завјештања и субвенција;
(IV) закупнина; камата и других различитих прихода;
(V) доприноса земаља Посебне уније, у обиму у коме приходи из извора назначених у тач. (I) до (IV) нису довољни да покрију трошкове Посебне уније.

(4)(а) Висину таксе из члана 7(2) одређује Скупштина на приједлог генералног директора.

(б) Висина те таксе биће тако одређена да приход Посебне уније буде, под нормалним околностима, довољан да покрије трошкове Међународног бироа за одржавање услуга међународне регистрације, без захтјева за плаћање доприноса поменутих у параграфу (3)(В) горе.

(5)(а) Да би се одредио њен допринос поменут у параграфу (3)(В), свака земља Посебне уније припадаће истој класи којој припада у Паришкој унији за заштиту индустријске својине, и плаћаће своје годишње доприносе на основу броја јединица који је одређен за ту класу у тој унији.

(б) Годишњи допринос сваке земље Посебне уније се састоји од износа чији је однос у укупној суми годишњих доприноса свих земаља у буџету Посебне уније, исти као што је однос између броја јединица у класи у којој је земља сврстана према укупном броју јединица свих земаља заједно.

(ц) Датум доспјелости доприноса за плаћање одређује Скупштина.

(д) Земља која касни с плаћањем својих доприноса не може користити своје право гласања у било ком органу Посебне уније ако је износ њеног дуга једнак или већи од износа доприноса који дугује у пуне двије протекле године. Ипак, сваки орган уније може дозволити таквој земљи да настави користити своје право гласања у том органу, ако, и све док, тај орган сматра да је кашњење у плаћању резултат изузетних и неотклоњивих околности.

(е) Ако се буџет не усвоји прије почетка нове буџетске године, биће на истом нивоу као буџет претходне године, у складу са финансијским правилником.

(6) Са изузетком одредби из става (4)(а), износ такси и трошкова за услуге које обавља Међународни биро у вези са Посебном унијом одређује генерални директор и о томе извјештава Скупштину.

(7)(а) Посебна унија располаже обртним фондом који се образује од јединствене уплате сваке земље Посебне уније. Ако фонд постане недовољан, Скупштина одлучује о његовом повећању.

(б) Износ почетне уплате сваке земље у наведени фонд, или њено учешће у његовом повећању је сразмјерно доприносу те земље, као чланице Паришке уније за заштиту индустријске својине, буџету те уније за годину у току које се фонд образује или се о повећању одлучује.

(ц) Сразмјеру и услове плаћања одређује Скупштина на предлог генералног директора и након што је примила мишљење Координационог комитета Организације.

(8)(а) У споразуму о сједишту, закљученом са земљом на чијој територији Организација има своје сједиште, предвиђа се да ова земља даје авансе уколико би обртни фонд био недовољан. Износ тих аванса и услови под којима се одобравају предмет су у сваком посебном случају, одвојених споразума између те земље и Организације.

(б) Земља из тачке (а) и Организација имају свака за себе, право да писменим обавјештењем, откажу обавезу одобравања аванса. Отказ ступа на снагу три године после краја године у којој је био саопштен.

(9) Овјеравање рачуна, обављају, на начине предвиђене финансијским правилником једна или више земаља Посебне уније, или спољни контролори, које уз њихову сагласност, именује Скупштина.

Члан 12.

(1) Приједлоге за измјену чл. 9, 10, 11. и овог члана може да поднесе свака земља чланица Скупштине, или генерални директор. Такве приједлоге генерални директор доставља земљама чланицама Скупштине најмање 6 месеци прије њиховог разматрања у Скупштини.

(2) Сваку измјену чланова из става (1) усваја Скупштина. Усвајање захтјева три четвртине изражених гласова; међутим за сваку измјену члана 9. и овог става потребна је већина од четири петине гласова.

(3) Свака измјена чланова из става (1) ступа на снагу мјесец дана од када генерални директор од три четвртине земаља које су биле чланице Скупштине у тренутку када је измјена усвојена, прими писмена обавјештења, дата у сагласности са њиховим одговарајућим уставним прописима. Свака тако усвојена измјена ових чланова обавезује све земље које су чланице Скупштине у тренутку када измјена ступа на снагу или које доцније постану чланице; међутим, свака промјена која повећава финансијске обавезе земаља посебне уније обавезује само оне земље које су саопшtile своје прихватање таквих промјена.

Члан 13.

(1) Детаљи за извршење овог аранжмана одређени су Правилником.

(2) Овај аранжман може да буде ревидиран на конференцијама одржаним међу делегатима Посебне уније.

Члан 14.

(1) Свака земља Посебне уније која је потписала овај акт може га ратификовати, а ако га није потписала може му приступити.

(2)(а) Свака земља ван Посебне уније која је чланица Паришке конвенције о заштити индустријске својине може да приступи овом акту и тако постане чланица Посебне уније.

(б) Обавјештење о приступању ће, само по себи осигурати на територији приступајуће земље повластице претходних одредби за ознаке поријекла које су, у моменту приступања предмет међународне регистрације.

(ц) Међутим, свака земља која приступи овом аранжману, може у року од једне године, изјавити у односу на које ознаке поријекла, већ регистроване код Међународног бироа, жели да користи право предвиђено у члану 5. (3).

(3) Инструменти ратификације и приступа депонују се код генералног директора.

(4) На овај аранжман примењују се одредбе члана 24. Паришке конвенције о заштити индустријске својине.

(5)(a) У односу на пет земаља које су прве депоновале своје инструменте ратификације или приступа, овај акт ступа на снагу три мјесеца након депоновања петог од ових инструмената.

(б) У односу на сваку другу земљу, овај акт ступа на снагу три мјесеца после дана када генерални директор саопшти њену ратификацију, или приступање, осим ако је у инструменту ратификације или приступања означен неки доцнији датум. У овом посљедњем случају, овај акт ступа на снагу, у односу на ту земљу, на тачно означен дан.

(6) Ратификација или приступање аутоматски повлачи за собом прихватање свих одредби и приступ свим предностима овог акта.

(7) После ступања на снагу овог акта, ниједна земља не може приступити акту од 31. октобра 1958. године овог аранжмана осим заједно са ратифицирањем овог акта или приступањем њему.

Члан 15.

(1) Овај аранжман ће остати на снази све док га чини најмање пет земаља уговорних страна.

(2) Свака земља може отказати овај акт саопштењем упућеним генералном директору. Такав отказ ће истовремено значити и отказивање акта овог аранжмана од 31. октобра 1958. године, и имаће дејство само према тој земљи, док аранжман остаје на снази и има дејство према другим земљама Посебне уније.

(3) Отказ ступа на снагу годину дана после дана када је генерални директор примио саопштење.

(4) Могућношћу отказа предвиђеном овим чланом не може се послужити земља прије истека рока од пет година рачунајући од дана када је постала чланица Посебне уније.

Члан 16.

(1)(a) У односима између земаља Посебне уније које су га ратификовале или су му приступиле, овај акт замјењује акт од 31. октобра 1958. године.

(б) Међутим, свака земља Посебне уније која је ратификовала овај акт или му је приступила биће везана актом од 31. октобра 1958. године у односима са земљама Посебне уније које нису ратификовале овај акт или му нису приступиле.

(2) Земље изван Посебне уније, које постану страна овог акта, примјењују га на међународно регистрације ознака поријекла извршена у Међународном бироу на захтјев Завода сваке земље Посебне уније која није страна у овом акту, под условом да такве регистрације задовољавају, у погледу тих земаља, услове прописане овим актом. У погледу међународних регистрировања извршених код Међународног бироа на захтјев завода земаља изван Посебне уније, које су постале страна у овом акту, те земље признају да горе поменута земља Посебне уније може да тражи усклађивање са условима акта од 31. октобра 1958. године.

Члан 17.

(1)(а) Овај акт потписан је у једном једином примјерку на француском језику и депонован код Владе Шведске.

(б) Генерални директор, по савјетовању са заинтересованим владама, саставиће службене текстове на другим језицима које би Скупштина могла означити.

(2) Овај акт остаје отворен за потписивање у Штокхолму до 13. јануара 1968. године.

(3) Генерални директор ће прослиједити двије копије, овјерене од стране Владе Шведске, потписаног текста овог акта владама свих земаља Посебне уније, а на захтјев и влади сваке друге земље.

(4) Генерални директор ће регистровати овај акт у Секретаријату Организације Уједињених нација.

(5) Генерални директор ће да обавијести владе свих земаља Посебне уније о потписивању, депоновању инструмената ратификације или приступа, ступању на снагу свих одредби овог акта, отказивању и изјавама сагласно члану 14.(2)(ц) и (4).

Члан 18.

(1) Док први генерални директор не преузме функцију, позивања у овом акту на Међународни биро Организације, или на генералног директора, сматрају се као позивање на Биро уније установљене Паришком конвенцијом о заштити индустријске својине, или њеног директора.

(2) Земље Посебне уније које нису ратификовале или приступиле овом акту, могу, у току пет година након ступања на снагу Конвенције која установљава Организацију, вршити, ако то желе, права предвиђена у члановима 9. до 12. овог акта као да су обавезни тим члановима. Свака земља која жели да упражњава таква права писмено ће о томе обавијестити генералног директора, а такво обавјештење ће имати дејство од дана његовог примања. Такве земље ће се сматрати чланицама Скупштине до истека поменутог периода.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-50-1-3666-21/12
12. децембра 2012. године
Сарајево

Предсједавајући
Небојша Радмановић, с. р.